

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116209715
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2116209715.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. M., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. X. P. . XXXX/XX, M., zastúpená JUDr. Daliborom Pavelkom, advokátom, Pribinova 46, Hlohovec a H. O., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX/XX, X., zastúpený JUDr. Máriou Jezerskou, advokátkou, Hlavná 42, Trnava, o návrhu otca na úpravu styku s maloletou a návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26. januára 2017, č.k. 11P/34/2016-198, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti zvýšenia výživného, nedoplatku na zročnom výživnom a úpravy styku otca s maloletou **p o t v r d z u j e** a v časti uloženého výchovného opatrenia **m e n í** tak, že ukladá obom rodičom **p o v i n n o s ť** podrobiť sa psychologickému poradenstvu v počte 5 konzultácií na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku, za účelom usmernenia matky ohľadom jej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletej a zlepšenia vzájomnej komunikácie rodičov.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním s účinnosťou od 1.9.2016 zvýšil výživné otca na maloletú F. zo sumy 160 eur na 205 eur mesačne, zároveň určil nedoplatok na zročnom výživnom od 1.9.2016 do 31.1.2017 v sume 225 eur, ktorý povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným a upravil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý páry kalendárny týždeň od piatku od 18.00 hodiny do nedele do 17.30 hodiny, počas jarných školských prázdnin každý páry kalendárny rok od soboty predchádzajúcej školským prázdninám od 10.00 hodiny do utorka školských prázdnin do 18.00 hodiny a každý nepáry kalendárny rok od stredy školských prázdnin od 10.00 hodiny do najbližšej soboty do 18.00 hodiny, počas veľkonočných sviatkov každý páry kalendárny rok od Veľkonočného piatku od 18.00 hodiny do Veľkonočnej nedele do 18.00 hodiny, počas letných školských prázdnin každý nepáry kalendárny rok od 01.07. od 10.00 hodiny do 10.07. do 18.00 hodiny, od 20.07. od 10.00 hodiny do 30.07. do 18.00 hodiny, od 10.08. od 10.00 hodiny do 20.08. do 18.00 hodiny a každý páry kalendárny rok od 10.07. od 10.00 hodiny do 20.07. do 18.00 hodiny, od 01.08. od 10.00 hodiny do 10.08. do 18.00 hodiny, od 20.08. od 10.00 hodiny do 30.08. do 18.00 hodiny, počas vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin každý nepáry kalendárny rok od 25.12. od 18.00 hodiny do 27.12. do 10.00 hodiny, od 30.12. od 18.00 hodiny do 06.01. nasledujúceho roka do 10.00 hodiny, a každý páry kalendárny rok od 24.12. od 10.00 hodiny do 25.12. do 18.00 hodiny, od 27.12. od 10.00 hodiny do 30.12. do 18.00 hodiny. Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne a včas pripraviť vrátane všetkých potrebných vecí, najmä s učebnými pomôckami

a preukazom poistenca zdravotnej poisťovne. Otec si maloletú vyzdvihne v mieste bydliska matky a maloletú v čase skončenia styku odovzdá matke v mieste jej bydliska. Otec je povinný matke najneskôr 3 dni pred určeným termínom styku počas bežného roka oznámiť, ak sa styk vzhľadom k jeho pracovným povinnostiam nebude môcť uskutočniť. Matka je povinná v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov na strane maloletej nebude môcť uskutočniť, oznámiť otcovi túto skutočnosť bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku. Zároveň uložil matke výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a absolvovať 15 konzultácií so psychológom v intervaloch podľa jeho určenia na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, za účelom zlepšenia rešpektovania otca v roli rodiča maloletej a za účelom usmernenia matky ohľadom jej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletej. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 18P/106/2014-27 zo dňa 20.4.2015 v časti výšky bežného výživného otca na maloletú a rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 19P/86/2013-115 zo dňa 23.2.2015 v spojení s opravným uznesením, č.k. 19P/86/2013-130, zo dňa 25.3.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 23CoP/34/2015-141, zo dňa 18.11.2015 v časti úpravy styku otca s maloletou. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že otec maloletej sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd upravil jeho styk s maloletou počínajúc dňom 1.9.2016 na každý párny týždeň od piatku 14.00 hod. do nedele 18.00 hod. a tiež počas vianočných sviatkov, veľkonočných sviatkov, zimných, jarných a letných prázdnin. Matka v rámci vyjadrenia k návrhu sa domáhala zvýšenia výživného na maloletú zo sumy 160 eur na 300 eur mesačne. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa § 36 ods. 1, § 24, § 25, § 28, § 62, § 75, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, podľa § 121, § 38 ods. 1, 2, § 40 CMP a podľa § 26, § 43, § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine a zistil, že naposledy sa o výchove a výžive maloletej rozhodovalo rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 18P/106/2014 zo dňa 20.4.2015, kedy bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej sa otec zaviazal na maloletú platiť výživné vo výške 160 eur mesačne, keď v tej dobe matka maloletej bola zamestnaná s priemernou čistou mesačnou mzdou 580 eur mesačne a otec bol zamestnaný s priemernou čistou mesačnou mzdou 1.301 eur mesačne. Obaja inú vyživovaciu povinnosť nemali, maloletá v tom čase navštevovala materskú školu. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 23.2.2015, č.k. 19P/86/2013-115 bol upravený styk otca s maloletou v bežnom roku v konkrétnych termínoch roku 2015 a 2016 vždy na dva dni a to od 09.00 hod. daného dňa do 18.00 hod. nasledujúceho dňa aj s prenocovaním, pričom úprava bežného styku končí dňom 1.9.2016. Zároveň bol upravený styk počas vianočných a veľkonočných sviatkov a počas letných prázdnin. Matke bola v rozsudku uložená informačná povinnosť o zdravotnom stave maloletej a iných dôležitých udalostiach v živote dieťaťa a obom rodičom bola uložená povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu psychologickému v trvaní dvoch rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Rozsudkom, č.k. 23CoP/34/2015-141, zo dňa 18.11.2015 Krajský súd v Trnave rozsudok súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletou potvrdil, okrem úpravy styku počas vianočných sviatkov, v ktorej časti rozsudok zmenil. V súčasnosti maloletá od 1.9.2016 navštevuje základnú školu, takže t.č. je v druhom ročníku. Matka je stále riadne zamestnaná s priemernou čistou mesačnou mzdou v roku 2017 vo výške 638 eur, inú vyživovaciu povinnosť nemá, otec je riadne zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom v roku 2017 vo výške 1.493 eur, takisto ani on inú vyživovaciu povinnosť nemá. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia ako aj nového rozhodnutia. K zmene pomerov na strane maloletej prišlo tým, že začala navštevovať základnú školu, čo so sebou prináša rovnako zvýšené náklady a to najmä na školské potreby ale aj ošatenie hygienu kultúrno-spoločenské vyžitie. Príjem matky sa od posledného rozhodnutia mierne zvýšil a takisto príjem otca sa mierne zvýšil, pričom počet vyživovacích povinností zostal nezmenený u oboch rodičov. Pokiaľ ide o náklady na maloletú, súd považoval za opodstatnené a primerané priemerné mesačné náklady vo výške 295 eur mesačne. Súd mal za to, že v možnostiach a schopnostiach otca je platiť na maloletú výživné v sume 205 eur mesačne, keď oproti času skoršieho rozsudku prišlo k zvýšeniu jeho čistého príjmu. Z výšky svojho príjmu by však bol otec schopný plniť vyživovaciu povinnosť aj vyššou sumou a to v rozmedzí od 290 eur do 360 eur, pri určení výšky je súd povinný prihliadnúť nielen na príjem povinného, ale aj na odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré súd ustálil na sume 295 eur mesačne. Prihliadol tiež na skutočnosť, že matka je povinná sa finančne podieľať na výžive dieťaťa, hoci z dôvodu zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti nie viac, ako do 1/3 nákladov na dieťa. Okrem toho súd prihliadol aj na to, že otec preukázateľne prispieva na maloletú aj nad rámec výživného a to v hodnote približne 30 eur mesačne. Vzhľadom na odôvodnené potreby maloletej prídavok na dieťa poberaný matkou, slúžiaci tiež na úhradu nákladov dieťaťa a na príjem matky, ktorá by sa mala podieľať finančne na nákladoch na maloletú do výšky 1/3 nákladov, určil súd otcovi povinnosť platiť výživné v sume 205 eur mesačne. Pri takto určenom výživnom sú zároveň zohľadnené aj nákupy otca

pre maloletú nad rámec bežného výživného. Podľa názoru súdu bežným výživným vo výške 205 eur mesačne popri zakupovaní oblečenia a iných potrieb pre maloletú otcom a aktívnom trávení voľného času otca s maloletou, je dostatočne naplnená zákonná požiadavka zhodnej životnej úrovne maloletej s otcom. Zároveň zvýšenie o 45 eur primerane zodpovedá aj zvýšeniu nákladov na maloleté dieťa po jeho nástupe na základnú školu, keď zvýšenie nákladov z iného dôvodu (len mierne z dôvodu vyššieho veku) preukázané nebolo. V dôsledku zvýšenia výživného odo dňa 1.9.2016 súd vyčíslil otcovi nedoplatok na zročnom výživnom a to v sume 225 eur, ktorý mu povolil uhradiť v splátkach po 10 eur mesačne a zároveň tým bude po období približne dvoch rokov poskytovaná maloletej vyššia suma na výživu, čo je na prospech maloletej viac ako jednorázovo vyplatená suma. Pokiaľ sa týka úpravy styku otca s maloletou, súd mal preukázané, že úprava v zmysle predchádzajúceho rozsudku sa realizovala, pričom v súčasnosti sa v prípade bežného styku realizuje na základe neodkladného opatrenia vydaného v tomto konaní uznesením zo dňa 30.8.2016, č.k.11P/34/2016-96 každý páry kalendárny týždeň od soboty 9.00 hod. do nedele 18.00 hod.. Zo znaleckého posudku znalca PhDr. Andreja Benkoviča mal súd za to, že citový vzťah maloletej k otcovi je treba považovať za daný. Blízky citový vzťah mal súd za preukázaný aj z fotografií predložených otcom a tiež zo zvukovo-obrazového záznamu, z ktorých dôkazov je zrejmé, že maloletá sa k otcovi správa prirodzene, bezprostredne, matkou predložené zvukové záznamy nie sú dôkazom spôsobilým spochybniť otcom predložené dôkazy. Matka maloletej kladie navádzajúce otázky, z ktorých je zrejmé akú odpoveď od maloletej očakáva. Odpovede maloletej nemajú žiadnu výpovednú hodnotu, pretože maloletá síce odpovedá, že jej bolo zle ale na matkine otázky: prečo? buď odpovedá „neviem“ alebo povie“ lebo vždy“. Súd má za to, že ak by maloletá mala konkrétne výhrady voči tráveniu času s otcom, resp. k prespávaniu u neho, nemala by problém po zvítaní sa s matkou jej o tom porozprávať, o to viac, keď sa matka na to priamo pýta. Z komunikácie medzi matkou a maloletou je možné vyvodiť záver, že maloletá odpovedá spôsobom, ktorý očakáva, že matku uspokojí a následne už hovorí o inom. Súd poukazuje na to, že pre súd je názor maloletého dieťaťa len jedným z východísk pri rozhodovaní. Názor maloletého sa tak nerovná pojmu záujem maloletého dieťaťa. Pokiaľ ide o výpoveď maloletej pred súdom, súd má za to, že uvedenú výpoveď maloletej nie je možné považovať za vyjadrenie skutočného názoru maloletej. Maloletá sa vyjadrovala o otcovi výlučne negatívne, čo v spojení s predloženými fotografiami a zvukovo-obrazovým záznamom zo strany otca pôsobí neprirodzene a nedôveryhodne a môže viesť len k tomu záveru, že maloletá svoju výpoveď korigovala, aby tak naplnila očakávania matky. Matkine poukazovanie na nevhodnosť bydliska otca pre stretávanie sa s maloletou súd nepovažoval za dôvodné, pretože na rovnakom mieste otec býval aj počas skoršej úpravy styku, matka v predchádzajúcom konaní nakoniec s prespávaním súhlasila, pričom v mieste bydliska otca nebola šesť rokov, podmienky boli pri prešetrení pomerov uznané za vhodné pre starostlivosť o dieťa. Matka v konaní nepreukázala pravdivosť svojich tvrdení o negatívnom vplyve prespávania maloletej u otca. Súd dospel k záveru, že na mieste je úprava styku otca s maloletou na každý páry kalendárny týždeň od piatku 18.00 hod. do nedele 17.30 hod.. Súd mal za to, že je v záujme zdravého vývinu dieťaťa, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia a to matka v čase starostlivosti o maloletú a otec počas času, kedy bude mať s dieťaťom upravené stretávanie. Vzhľadom k tomu, že maloletá je staršia, má vytvorený citový vzťah k otcovi, otec vie naplniť voľný čas maloletej, pričom doposiaľ stretávanie s maloletou počas jarných školských prázdnin upravené nebolo, súd mal za to, že je dôvodné upraviť styk aj počas tohto obdobia. Preto upravil styk aj počas zimných, jarných prázdnin, aj počas veľkonočných, vianočných sviatkov a aj počas letných prázdnin, keď pri letných prázdninách súd nevidel dôvod na radikálne zúženie styku navrhované matkou. Niet rozumného dôvodu, aby otec nemohol stráviť s maloletou počas letných školských prázdnin rovnaký čas ako matka. V prípade zimných a vianočných sviatkov mal súd za to, že v konaní nebola preukázaná dôvodnosť radikálnejšej zmeny úpravy styku počas tohto obdobia, keďže sa však obaja rodičia vyjadrili, že uprednostňujú ucelenejšiu úpravu počas štedrého večera upravil súd styk aj počas vianočných sviatkov aj zimných prázdnin opakovane. Predchádzajúcim rozsudkom bolo rodičom uložené výchovné opatrenie, ktoré sa však nerealizovalo zrejme z dôvodu, že v rozhodnutí nebol určený subjekt, ktorý má psychologické poradenstvo poskytnúť. Rodičia sa na uvedenom sami nedohodli. V konaní bolo preukázané, že matka popiera rodičovské kompetencie otca maloletej, neakceptuje ho ako otca, odmieta s ním komunikovať a kooperovať, ktoré postoje otvorene verbalizuje s tým, že chce chrániť dcéru. Matka si neuvedomuje, že výhrady, ktoré prípadne mala voči otcovi maloletej ako voči svojmu partnerovi, nemajú nič spoločné s jeho rolou rodiča. Matka si nedostatočne uvedomuje, že každé dieťa pre svoj zdravý psychický a emocionálne vývin potrebuje pravidelný kontakt s oboma rodičmi. Postoj matky k otcovi maloletej vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku znalca PhDr. Andreja Benkoviča, vypracovaného v konaní sp.zn. 19P/86/2013. Súd dospel k záveru, že je potrebné, aby bolo matke uložené výchovné opatrenie a síce, aby sa podrobila odbornému psychologickému poradenstvu, nakoľko je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa. Toto

poradenstvo bude matke poskytnuté v rozsahu 15 konzultácií počnúc právoplatnosťou rozsudku na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pričom intervaly poradenstva určí psychológ, podľa potreby a vývoja.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie matka. Uviedla, že sám súd v rozsudku konštatuje, že otec by bol z jeho čistého príjmu schopný plniť vyživovaciu povinnosť v sume od 290 eur do 362 eur, napriek tomu určil výživné na úrovni 14% čistého príjmu otca. Súd nekriticky preberal tvrdenia otca a na druhú stranu sám z vlastnej iniciatívy spochybňoval pravdivosť tvrdení matky. Možno poukázať na konštatovanie súdu, že otec prispieva na maloletú nad rámec výživného sumou 30 eur mesačne, čo mal otec preukázať tým, že maloletej pravidelne zakupuje oblečenie. Súd v celom rozsahu akceptoval tvrdenia otca, ktoré sú úplný výmysel. Súd nevychádzal z tvrdení matky o tom, že žiadny z artiklov, ktoré mal otec maloletej kupovať za účelom nahrádzania povinnosti matky pripraviť maloletú na stretnutie s otcom, nikdy nevidela a ani maloletá sa o žiadnych nákupoch nikdy nezmieňovala. Pri pohľade na predložené doklady nie je z nich možné dovodiť žiaden zo súdom prezentovaných záverov o tom, že by matka odovzdávala otcovi maloletú neprímerane oblečenú. Namiesto toho, aby súd určil výživné tak, aby sa maloletá mohla podieľať na životnej úrovni otca, súd nepochopiteľne skonštatoval, že u maloletej sa tak deje tým, že okrem nákupov oblečenia maloletá aktívne trávi čas s otcom návštevami kultúrnych, športových zariadení. Nevie, z čoho súd tieto skutočnosti čerpal, keď jediný výlet, ktorého sa maloletá s otcom zúčastnila bol v lete 2016 v Českej republike. Účasť maloletej na akýchkoľvek iných podujatiach kultúrneho, športového či spoločenského charakteru nebola v konaní prezentovaná ani preukázaná. Súd tiež skonštatoval, že styk v zmysle predchádzajúceho rozsudku sa riadne realizoval. Táto skutočnosť je nesporná, nakoľko matka nemala nikdy žiaden záujem mariť styk ani robiť otcovi naprieky, ktorých sa jej naopak pravidelne dostáva zo strany otca. Má však na druhej strane takto realizovaný styk zjavný negatívny vplyv na maloletú, čo matka doložila správami od psychológa a čo je skutočnosť, na ktorú v konaní opakovane poukazovala. Tento fakt zostal mimo pozornosti súdu. Súd odôvodnil rozhodnutie s poukazom na znalecký posudok PhDr. Benkoviča, ktorý bol dôkazom v predchádzajúcom konaní, bol však vypracovaný pred tromi rokmi, v čase, kedy mala maloletá štyri roky, takže je neaktuálny a nepoužiteľný v tejto veci. Namietala, že realizácia stykov v zmysle predchádzajúceho rozsudku je pre maloletú zaťažujúca. Od poslednej úpravy styku v decembri 2015 kedy začala u otca prespávať, došlo k skokovej zmene psychiky, keď predtým veselá dievča začalo byť veľmi často utiahnuté, smutné a pred stretnutím s otcom máva panické záchvaty plaču. Vzťah maloletej k otcovi je značne narušený, preto matka navrhovala, aby sa styk realizoval tak, že u otca nebude prespávať. Maloletá vlastnými slovami v konaní vyjadrila negatívny postoj voči otcovi a zrejme je i dopad nútenej realizácie stretávania s prespávaním. Fotografie vyhotovené účelovo v rámci jedného výletu a niekoľko momentiek z domácnosti vyhodnotil súd ako autentický dôkaz. Na druhú stranu zvukové nahrávky, ktoré doložila matka, ktoré boli vyhotovené v čase návratu dieťaťa od otca, klasifikoval ako nespôsobilý dôkaz s odôvodnením, že matka chúlостivým hlasom kládla maloletej navádzajúce otázky. Posúdenie výsluchu maloletej zo strany súdu si vnútorne odporuje, a je značne nelogické. Súd k výpovedi maloletej uviedol, že vzhľadom na svoj vek nevie čo je v jej záujme a čo nie. Na druhú stranu však už súd výsluchom maloletej dospel k záveru o tendencii jej výpovede s cieľom zavďačiť sa matke, jedná sa len o teoretickú a špekulatívnu úvahu. Nezmyselnosť teoretických úvah súdu potom podčiarkuje konštatovanie, že maloletá sa počas šetrenia pomerov u otca vyjadrovala v neprítomnosti matky bez strachu, že sa o tom dozvie. Je otázne, ako sa súd k svojmu záveru dopracoval, ak pracovníčka úradu sa pri šetrení pomerov opýtala maloletej len jednu jedinú otázku a to, kde jej je lepšie, či doma alebo u otca, na čo odpovedala, že doma. Pracovníčka sa ďalej už rozprávala len s otcom. Nepýtala sa maloletej ohľadne stravy, hygieny, vôle navštevovať otca a prespávať tam, alebo v otázke okolia otcovho domu. Nemožno sa stotožniť s názorom súdu, že pri prevzatí otcom v piatok o 18.00 hod. bude mať maloletá po škole dostatok času k príprave domácich úloh. Psychologička vyjadrila názor, že dieťa rodičov, ktorí nežijú spolu a ktoré navštevuje prvý ročník základnej školy, by sa malo do školy pripravovať len s jedným rodičom, aby si osvojilo pravidelný režim. Príprava maloletej u otca nie je tak reálna a z psychologického hľadiska ani vhodná. Rozhodnutie je v časti úpravy styku počas jarných prázdnin, veľkonočných sviatkov, vianočných sviatkov a letných prázdnin predčasné. Matka poukazuje na nezmyselnosť rozhodnutia v otázke úpravy stretávania počas letných prázdnin. Matka má celozávodnú dovolenku posledný júlový a prvý augustový týždeň. Súd napriek uvedenému rozsekal termíny letných prázdnin tak, že to nie je v súlade s tým, čo by navrhoval ani jeden z rodičov. Súd nariadil výchovné opatrenie, ktorým uložil matke podrobiť sa psychologickému poradenstvu. Zrejme súd posúdil konanie matky, ktorá v dôsledku agresívnej povahy otca, ktorú sa nešťí realizovať na maloletej ako i v dôsledku jej zosmiešňovania zo strany otca, čo má za následok, že

maloletá sa v súčasnosti dlhodobo nachádza vo veľmi zlom psychickom rozporení, dovolila v konaní navrhnúť stretávanie bez prespávania, alebo že si dovolila podať návrh na zvýšenie výživného. Súd odôvodnil nariadenie výchovného opatrenia matke na základe toho, že navrhovala úpravu styku bez prespávania, že nepovzbudzuje maloletú k styku s otcom, a na základe toho, že matka sa podľa doposiaľ nepreukázaného a teda len teoretického názoru súdu vyjadruje o otcovi pred maloletou negatívne. Z toho sumáru dôvodov je na prvý pohľad zrejmé, že tieto v žiadnom prípade nie sú spôsobilé k nariadeniu psychologického poradenstva, obzvlášť, ak sa matka nedopustila žiadneho porušenia rodičovských povinností, ani nezneužíva svoje rodičovské práva. Navrhla preto rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Otec maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že návrh na zvýšenie výživného bol zo strany matky len spôsob, akým reagovala na jeho návrh na rozšírenie úpravy styku, keďže tento návrh podala až potom, čo jej bol súdom doručený návrh otca na zmenu styku. Okrem nástupu maloletej do školy k inej závažnej zmene nedošlo, čo správne skonštatoval aj súd prvej inštancie, pretože pomery na strane otca a na strane matky sa podstatne nezmenili. Pri určovaní výšky výživného sa súd pohybuje medzi dvomi mantinelmi, ktorými sú schopnosť a možnosť povinného a odôvodnené potreby oprávneného, t.j. maloletého. Súd za odôvodnené potreby dieťaťa považoval sumu 295 eur mesačne, pričom matka ani v tejto výške náklady jednoznačne nepreukázala. Matka svojím postojom a neochotou dohodnúť sa najmä ohľadne úpravy styku, nezmyselne zaťažuje otca i seba. Poukázal na skutočnosť, že odvolací súd v rozhodnutí o odvolaní matky proti neodkladnému opatreniu skonštatoval, že nie je potrebné normalizovať vzťah otca s dcérou, nakoľko je veľmi dobrý, ale je potrebné usmerniť matku, aby sa s týmto faktom už konečne psychicky vyrovnala. Nie je zrejmé, prečo sa matka odvoláva na posudok od psychologičky, ktorý predložila, ktorý potvrdzuje, že prejav dieťaťa nemusí byť realistický, nakoľko sa vyjadruje v zmysle: mama je len dobrá, otec je len zlý. Fotografie nie sú z jedného výletu (súťaž mažoretiek, hasičská súťaž, zmrzlina, Čierna voda, Čechy, ranč). V konečnom dôsledku aj zvukové nahrávky predložené matkou nevyvolávajú pocit z hlasu dcéry, že by bolo nejaké traumatizovaná, uplakaná alebo nespokojná. Súd vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie objektívneho skutočného stavu. Tvrdenie, že súd výsluchom maloletej dospel k záveru tendenčnosti, jej výpovede s cieľom zavďačiť sa matke prezentovaním negatívnych vyjadrení na adresu otca vôbec nie je špekulatívne, ako tvrdí matka, pretože bolo preukázané, že maloletá je pod vplyvom matky. Je vôbec otázne, či bolo potrebné pristúpiť k výsluchu dieťaťa vo veku šesť rokov. Na druhej strane však vykonanie tohto dôkazu pomohlo súdu urobiť si obraz o "slobode prejavu maloletého dieťaťa". Matka nebola prítomná pri návšteve pracovníčky opatrovníka, preto nie je zrejmé, odkiaľ vie, čo sa kto pýtal alebo nepýtal. Práve kvôli tomu, aby si dcéra stihla spraviť úlohy, posunul otec čas začiatku styku na 18.00 hod., nakoľko matka chcela, aby si úlohy robila s ňou. Otec žiadnou poruchou písania netrpí. Tento argument matky je úsmevný, ale poukazuje na postoj matky k nemu. Odkedy dcéra chodí do školy, tak trávi s prespávaním u otca každý druhý víkend. Na polročné vysvedčenie mala jednotku, čo znamená, že stretávanie s otcom jej nespôsobuje problémy pri učení. Čas odovzdávania maloletej matke otec dodržiava. Súd správne nariadil matke výchovné opatrenie z dôvodu, že maloletú nepovzbudzuje k stretávaniu s otcom, neakceptuje ho ako otca, vytvára psychické bariéry k budovaniu si plnohodnotného vzťahu maloletej k otcovi. Je to matka, ktorá šikanuje otca tým, že mu sedem rokov bráni a znepriemňuje stretávanie s dcérou a otec musí riešiť veci súdnou cestou. Matka videla fotky aj video, z ktorých vyplýva dobrý vzťah otca s dcérou, ale aj tak túto skutočnosť popiera a tvrdí opak. Sepochybňuje tvrdenie súdu, psychologičky, súdneho znalca, opatrovníka. Je priam nemožné, aby sa títo všetci mýlili a len ona mala pravdu. U otca nie je dôvod na nariadenie výchovného opatrenia. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v časti úpravy práv a povinností a výchovného opatrenia je rozsudok vecne správny, preto ho navrhuje potvrdiť. Neboli preukázané žiadne okolnosti, ktoré by bránili stretávaniu otca s maloletou, naopak, zo správy ÚPSVaR Galanta zo dňa 3.8.2016 vyplýva, že otec má vytvorené vhodné podmienky aj na prespávanie maloletej. Výchovné opatrenie uložené matke je takisto dôvodné. Matka aj naďalej popiera dôležitosť a nezastupiteľné miesto oboch rodičov v živote dieťaťa. Tento jej postoj vytvára bariéru k budovaniu si plnohodnotného vzťahu k otcovi, čo je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - matka maloletej (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho

pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v časti zvýšenia výživného, určenia nedoplatku a úpravy styku vecne správny a v časti nariadenia výchovného opatrenia je dôvodné rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 11P/34/2016 je zvýšenie výživného otca na maloletú F. M., nar. XX.X.XXXX, a zmena úpravy styku otca s maloletou.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo výživné na maloletú F. zvýšené s účinnosťou od 1.9.2016 zo sumy 160 eur na 205 eur mesačne, zároveň určený nedoplatok za obdobie od 1.9.2016 do 31.1.2017 v sume 225 eur, ktorý súd povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným a upravený styk otca s maloletou každý párný kalendárny týždeň od piatku 18.00 hod. do nedele 17.30 hod., počas jarných školských prázdnin, počas veľkonočných sviatkov, letných školských prázdnin, vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin tak, ako je to uvedené v prvom odseku odôvodnenia tohto rozsudku a tiež správnosť rozhodnutia, ktorým bolo uložené matke maloletej výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a absolvovať 15 konzultácií so psychológom na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Piešťany.

8. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie dôvodnosti zvýšenia výživného a zmeny úpravy styku otca s maloletou, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami účastníkov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keď súd prvej inštancie správne zistil všetky skutočnosti potrebné k rozhodnutiu o výške výživného a úprave styku otca s maloletou ako aj o uložení výchovného opatrenia.

9. Pokiaľ sa týka výšky výživného, tu sa odvolací súd plne stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie. Správne súd prvej inštancie určil výživné vo výške 205 eur mesačne. Uvedená suma zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej, ako aj schopnostiam a možnostiam otca. Správne tiež skonštatoval, že v schopnostiach a možnostiach otca by bolo platiť výživné aj vyššou sumou, avšak odvolací súd mal takisto za to, že je potrebné zohľadniť otcovi aj pravidelné stretávanie s dcérou, prispievanie mimo súdom určenej výšky výživného a to nielen nákupom oblečenia ale najmä financovaním aktivít, ktoré otec s dieťaťom počas styku absolvuje a ktoré aktivity sú vzhľadom na postoj matky k styku otca s dieťaťom nutné, otec tieto musí vynakladať aby zaujal maloletú, aby táto napriek postoj matky k jej tráveniu času s otcom bola ochotná s otcom čas tráviť. Navyše od poslednej úpravy výživného neuplynula dlhá doba a skutočnosť, že maloletá je od posledného rozhodnutia o dva a pol roka staršia, a začala navštevovať základnú školu, zodpovedá zvýšeniu určenému súdom prvej inštancie. Pokiaľ sa týka úpravy styku, tak súd prvej inštancie správne vykonal dokazovanie, toto aj náležite vyhodnotil, správne dospel k záveru, že maloletá má s otcom vytvorený pekný citový vzťah, s otcom sa pravidelne stretáva, pri realizácii styku nie sú žiadne problémy, maloletá nemá problémy ani v škole. Negatívne vyjadrenia maloletej na adresu trávenia času u otca súd prvej inštancie správne vyhodnotil. Keďže maloletá navštevuje už základnú školu, druhý ročník, tak sa môže pripravovať na 2 vyučovacie dni v mesiaci(2pondelky po realizácii styku) s otcom. Bolo tiež dôvodné upraviť styk počas prázdnin, tak zimných, jarných ako aj letných a tiež aj počas sviatkov a to vianočných a veľkonočných. Styk tak, ako bol súdom prvej inštancie upravený, je v záujme maloletého dieťaťa. Podmienky u otca boli riadne prešetrené a opatrovník nezistil uňho žiadne nedostatky, takže všetky skutočnosti nasvedčujú tomu, že súd prvej inštancie o úprave styku rozhodol takisto vecne správne.

10. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zvýšenia výživného, nedoplatku na zročnom výživnom a úpravy styku otca s maloletou potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. Pokiaľ sa týka výchovného opatrenia tu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil okolnosti odôvodňujúce nariadenie výchovného opatrenia. Avšak odvolací súd mal za to, že je dôvodné nariadiť výchovné opatrenie obom rodičom, nakoľko je síce fakt, že matka neuznáva rolu otca, neakceptuje otca ako rodiča, ktorá skutočnosť je dôvodná na absolvovanie poradensko-psychologických konzultácií, avšak je vhodné, aby rodičia boli vo výchove maloletého dieťaťa jednotní a do budúcnosti je v záujme maloletej F., aby rodičia dokázali o potrebách spôsobu výchovy, výživy komunikovať a svojím vzájomným vzťahom netraumatizovali maloletú, preto považoval za vhodné nariadiť výchovné opatrenie nielen matke, ale aj otcovi, kde v rámci týchto konzultácií budú môcť rodičia pochopiť svoju úlohu a postavenie vo výchove a vývine maloletej a naučiť sa vzájomne ohľadne maloletej, jej potrebách spolu komunikovať, pretože stále zostávajú rodičmi maloletej s rovnakými právami a povinnosťami. Preto odvolací súd v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a výchovné opatrenie uložil obom rodičom.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 52 CMP v spojení s § 58 CMP a § 396 ods. 1 CSP.

13. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).